

උඩහු හිවලා

යේට සොරකම් කරන්නට පුරුදු හිවලෙක් සිටියා. උණ ගෙවල්වලට ගොස් නොරා කැවා. එක් රයක මේ හිවලා නිල් සායම් හැඳියකට ඔවුන් දුම්මා. හැඳියේ කට පුංචියි. උණ බොහෝම වැයම් කර ඔවුන් පිටතට ගත්තා. එවිට එහෙම පිටින් ම උගේ ඔවුන් නිල් පාට වී තිබුණා. ඔවුන් විතරක් නොමෙයි සායම් ඇහ පුරාම ගැවනු බව හිවලා දැන ගෙන හිටියේ තැහැ.

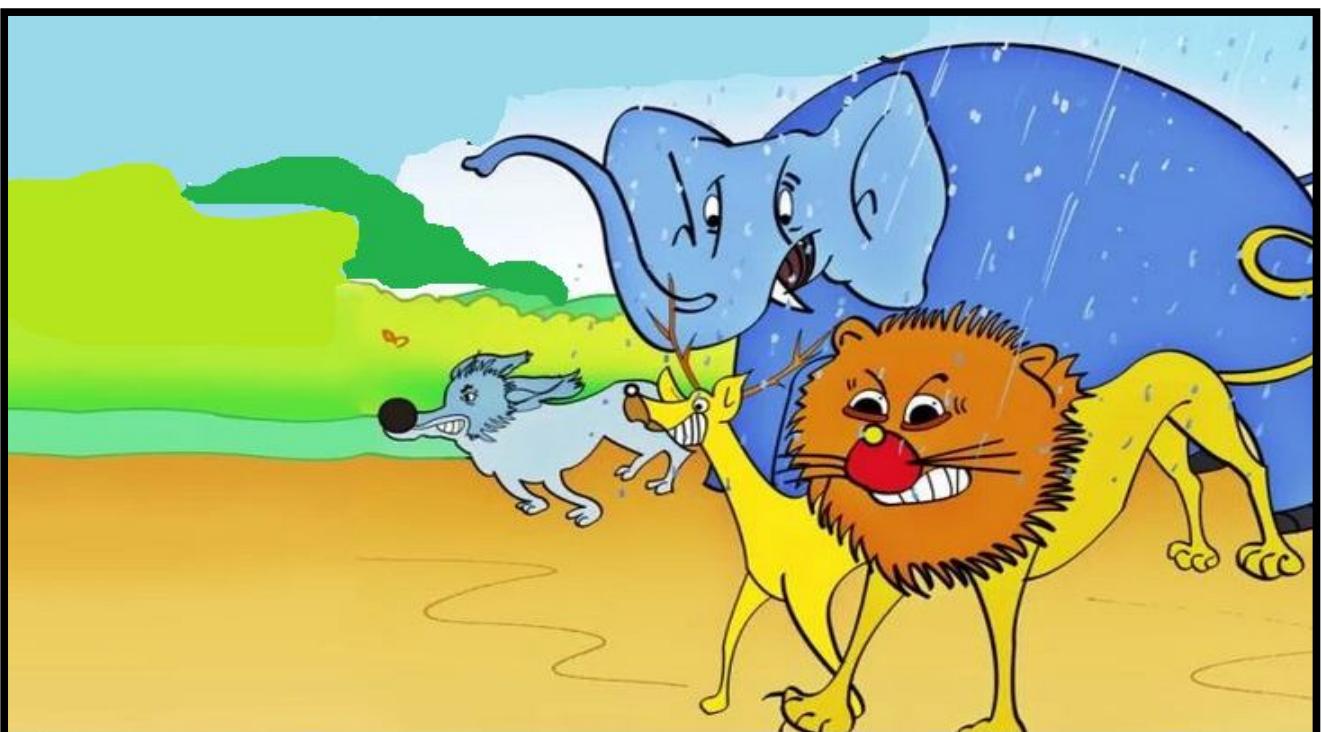

මේ වෙනස නොදත් අපුරු හිවලා

සුපුරුදු ලෙස කැලයට ගියා. කැලේ සත්තු හිවලා දැක පුදුම වී, “මු උතුම් සතෙකැ” යි සිතා, උන්ගේ රූ කමට තෝරාගත්තා.

ඒයින් ආචම්බර වුණු හිවලා උගේ තැයන්ගෙන් වෙන් වී වාසය කළා. හිවලුන්ගේ කැගැසීම නිසා ඒ කැලැවේ සිටින අනෙක් සතුන්ට කරදර ඇති වුණා. ඒ නිසා සේරම සත්තු එකතු වී හිවලුන්ගේ කැ ගැසීම තැවැන්වීමට ඔවුන්ගේ රජ්පුරුවන් පිටත් කර හැරියා.

හිවලුන්ගේ ඩු කීම ඇසෙන විට රජතුමාත් පුරුදු හඩින් කැගැසුවා. තමන් රජ කමට පත් කරගෙන ඇත්තේ හිවලකු බව දැනගත් ඒ කැලේ සත්තු උග් රජ කමෙන් පත්තා දුම්මා.